YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

1 päivänä lokakuuta 2009 *

Asiassa C-141/08 P,

jossa on kyse yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 3.4.2008,

Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd, kotipaikka Foshan (Kiina), edustajinaan avocat J.-F. Bellis ja barrister G. Vallera,

valittajana,

ja joissa valittajan vastapuolena ja muina osapuolina ovat

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään J.-P. Hix, jota avustaa barrister E. McGovern, solicitor B. O'Connorin valtuuttamana,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään H. van Vliet, T. Scharf ja K. Talabér-Ritz, prosessiosoite Luxemburgissa,

Vale Mill (Rochdale) Ltd, kotipaikka Rochdale (Yhdistynyt kuningaskunta),

Pirola SpA, kotipaikka Mapello (Italia),

Colombo New Scal SpA, kotipaikka Rovagnate (Italia),

edustajinaan Rechtsanwalt G. Berrisch ja Rechtsanwalt G. Wolf,

Italian tasavalta, asiamiehenään R. Adam, jota avustaa avvocato dello Stato W. Ferrante, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijoina ensimmäisessä oikeusasteessa,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit M. Ilešič (esittelevä tuomari), A. Tizzano, A. Borg Barthet ja E. Levits,

julkisasiamies: E. Sharpston,
kirjaaja: hallintovirkamies R. Şereş,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 25.3.2009 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 14.5.2009 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd vaatii valituksessaan kumoamaan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-206/07, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware vastaan neuvosto, 29.1.2008 antaman tuomion (Kok., s. II-1; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kanteen, jolla nyt valittajana oleva yhtiö oli vaatinut lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Ukrainasta peräisin olevien silityslautojen tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 23.4.2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 452/2007 (EUVL L 109, s. 12; jäljempänä riidanalainen

asetus) kumoamista, siltä osin kuin sillä otetaan käyttöön polkumyyntitulli, jota sovelletaan valittajan valmistamien silityslautojen tuontiin.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annetun asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 21.12.2005 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2117/2005 (EUVL L 340, s. 17; jäljempänä perusasetus), 1–6 artiklassa säädetään polkumyynnin määrittelyn yleisistä säännöistä, jotka koskevat niin kutsutun normaaliarvon määrittämisessä sovellettavaa menetelmää.

3 Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa on erillinen sääntö, joka koskee normaaliarvon määrittämisessä sovellettavaa menetelmää nimenomaisesti sellaisista maista peräisin olevassa tuonnissa, joissa ei ole markkinataloutta.

4 Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaan tämän artiklan 1–6 kohdassa tarkoitettuja yleisiä sääntöjä sovelletaan kuitenkin eräiden maiden, kuten Kiinan tasavallan osalta, jos tutkimuksen kohteena olevan tuottajan tai olevien tuottajien vaatimusten perusteella voidaan osoittaa, että tämä tuottaja toimii tai nämä tuottajat toimivat markkinatalousolosuhteissa.

5 Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa säädetään tarkemmin perusteista ja menettelyistä, joita on noudatettava sitä selvitettäessä, onko tästä kysymys. Siinä säädetään seuraavaa:

”[7 kohdan] b alakohdan mukainen vaatimus on tehtävä kirjallisesti ja sen on sisällettävä riittävästi todisteita siitä, että tuottaja toimii markkinatalousolosuhteissa, mikä merkitsee, että:

– – –

– yrityksillä on yksi ainoa selkeä kirjanpito, joka on riippumattoman tarkastuksen kohteena kansainvälisten kirjanpitonormien mukaisesti ja jota sovelletaan kaikkeen toimintaan;

– – –

Sen määrittäminen, täyttääkö tuottaja edellä mainitut vaatimukset, suoritetaan kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen aloittamisesta, sen jälkeen kun neuvoa-antavaa komiteaa on erityisesti kuultu ja kun yhteisön tuotannonalalle on annettu mahdollisuus esittää huomautuksia. Tämä määrittäminen pysyy voimassa koko tutkimuksen ajan.”

6 Perusasetuksen 20 artiklan, jonka otsikkona on ”Ilmoittaminen osapuolille”, 2 kohdassa säädetään, että osapuolet voivat pyytää lopullista ilmoittamista olennaisista tosiasioista

ja huomioista, joiden perusteella lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista suunnitellaan. Sen 4 ja 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

”4. Lopullinen ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti. Se on tehtävä mahdollisimman nopeasti – – ja tavallisesti viimeistään kuukautta ennen lopullista päätöstä tai lopullisia toimenpiteitä koskevan komission ehdotuksen jättämistä 9 artiklan mukaisesti. – – Ilmoittaminen ei ole esteenä komission tai neuvoston mahdollisesti myöhemmin tekemälle päätökselle, ja jos kyseinen päätös perustuu eri tosiasioihin ja huomioihin, näistä on ilmoitettava niin pian kuin mahdollista.

5. Lopullisen ilmoittamisen jälkeen tehdyt havainnot voidaan ottaa huomioon ainoastaan, jos ne saadaan määräajassa, jonka komissio vahvistaa kunkin tapauksen yhteydessä, ottaen asianmukaisesti huomioon asian kiireellisyys, mutta joka on vähintään kymmenen päivää.”

Asian tausta

7 Tässä valitusasiassa valittajana on yhtiö, jonka kotipaikka on Foshanissa (Kiina). Yhtiö valmistaa ja vie silityslautoja muun muassa Euroopan unioniin.

8 Vale Mill (Rochdale) Ltd, Pirola SpA ja Colombo New Scal SpA - nimisten yhtiöiden (jäljempänä väliintulijoina olevat yhtiöt) tekemän valituksen johdosta komissio julkaisi 4.2.2006 ilmoituksen Kiinan kansantasavallasta ja Ukrainasta peräisin olevien silityslautojen tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta (EUVL C 29, s. 2).

9 Nyt valittajana oleva yhtiö esitti 23.2.2006 perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan nojalla pyynnön saada tunnustetuksi itselleen markkinataloudessa toimivan yrityksen asema. Komissio suoritti kesäkuussa 2006 tarkastuksia tämän yhtiön sekä siihen etuyhteydessä olevan yrityksen kotipaikassa sen selvittämiseksi, voidaanko mainitulle yhtiölle myöntää tämä asema, ja kyseessä olevien tuotteiden normaaliarvon määrittämiseksi Kiinan markkinoilla.

10 Komissio ilmoitti 11.8.2006 päivätyllä kirjeellään nyt valittajana olevalle yhtiölle katsovansa, että yhtiö ei täytä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettua edellytystä ja että sille ei näin ollen voida myöntää markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa. Komission mukaan yhtiön kirjanpito- ja tilinpäätösasiakirjat eivät vastanneet kansainvälisten tilinpäätösstandardien (International Accounting Standards, jäljempänä IAS-standardit) vaatimuksia. Komissio vastasi 15.9.2006 päivätyllä kirjeellä yhtiön esittämiin huomautuksiin ja ilmoitti sille päätöksestään olla myöntämättä sille markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa.

11 Komissio antoi 30.10.2006 asetuksen (EY) N:o 1620/2006 väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta ja Ukrainasta peräisin olevien silityslautojen tuonnissa (EUVL L 300, s. 13; jäljempänä väliaikainen asetus). Tällä asetuksella vahvistettiin yhtiön markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevan pyynnön hylkääminen ja otettiin käyttöön 18,1 prosentin suuruinen väliaikainen polkumyyntitulli sen valmistamien silityslautojen tuonnissa.

12 Nyt valittajana oleva yhtiö esitti 1.12.2006 ja 18.1.2007 kirjallisesti huomautuksensa väliaikaisesta asetuksesta ja markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman määrittämisestä. Se esitti 19.1.2007 myös suulliset huomautuksensa komission tiloissa pidetyssä kuulemistilaisuudessa. Tämän jälkeen se toimitti komissiolle Kiinasta kuukausittain tuotuja terästuotteita koskevat viralliset tilastot vuosilta 2004 ja 2005.

13 Komissio lähetti 20.2.2007 päivätyllä kirjeellä yhtiölle yleistä ja erityistä lopullista ilmoittamista koskevat asiakirjat (jäljempänä 20.2.2007 päivätyt, lopullista ilmoittamista koskevat asiakirjat). Ensin mainitussa asiakirjassa komissio ilmoitti aikovansa myöntää yhtiölle markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman ja laskevansa tämän johdosta lopullisen polkumyyntimarginaalin 0 %:iin, koska yhtiön pyyntöä oli uusien tietojen ja selitysten perusteella pidettävä uskottavana ja oikeutettuna.

14 Komissio katsoi yhtäältä, ettei väliaikaisten toimenpiteiden yhteydessä todetuilla yhtiön kirjanpitokäytännössä olevilla puutteilla ollut merkittäviä vaikutuksia kirjanpidosta ilmenevään taloudelliseen tulokseen, ja toisaalta, ettei kirjanpidon puutteellisuudesta aiheutunut ongelmia vientiin tapahtuvaa myyntiä koskevien tietojen osalta, koska komissio oli hyväksynyt nämä tiedot jo silloin, kun sillä oli ollut mahdollisuus tarkistaa tietojen luotettavuus, eikä se ollut ratkaisevaa myöskään kotimaan myynnin osalta, koska kotimaan myynti ei ollut riittävän merkittävää ollakseen edustavaa. Komissio ilmoitti tämän perusteella, että normaaliarvo on vahvistettava tuotantokustannusten perusteella ja että teräksen hinta on tuotantokustannusten olennainen osatekijä. Komissio katsoi tässä, että Kiinan teräksen tuontia koskevat viralliset tilastotiedot, jotka oli toimitettu hallinnollisen menettelyn kuluessa, vahvistivat yrityksen kirjanpitotietojen luotettavuuden teräksen hinnan osalta ja mahdollistivat näin normaaliarvon laskemisen Kiinassa sovellettavan laskennallisen arvon perusteella.

15 Polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamista vaatineet, väliintulijoina olevat yhtiöt toimittivat 2.3.2007 päivätyllä kirjeellä huomautuksensa 20.2.2007 päivätystä yleistä lopullista ilmoittamista koskevasta asiakirjasta. Ne vetosivat yhtäältä siihen, että nyt valittajana oleva yhtiö ei täytä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettua edellytystä, ja toisaalta siihen, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeinen virke on esteenä sille, että toimielimet muuttavat markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman määrittämistä menettelyn kuluessa.

16 Perusasetuksen 15 artiklan mukaisesti perustettu neuvoa-antava komitea (jäljempänä neuvoa-antava komitea) tutki 6.3.2007 komission sille 20.2.2007 toimittamat

valmisteluasiakirjat. Useat neuvoa-antavan komitean jäsenet vastustivat sitä, että nyt valittajana olevalle yhtiölle myönnettäisiin markkinataloudessa toimivan yrityksen asema.

17 Komissio lähetti 23.3.2007 päivätyllä faksilla tarkistetun, yleistä lopullista ilmoittamista koskevan asiakirjan sekä tarkistetun, erityistä lopullista ilmoittamista koskevan asiakirjan (jäljempänä yhdessä: 23.3.2007 tarkistetut, lopullista ilmoittamista koskevat asiakirjat), joissa se ilmoitti, että se oli muuttanut 20.2.2007 tekemäänsä arviota markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämisestä yhtiölle. Komissio katsoi erityisesti, että sen soveltama käytäntö, jolla se tasoitti tulot ja menot ja kirjasi myynnit yhteenvedonomaisesti kirjanpitoon vastoin suoriteperusteisen kirjanpidon periaatteita, oli katsottava IAS-standardien loukkaamiseksi ja perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa säädettyjen vaatimusten vastaiseksi menettelyksi.

18 Komissio lähetti 23.3.2007 tarkistetun, lopullisen valmisteluasiakirjan myös neuvoa-antavan komitean jäsenille kuulemista varten. Neuvoa-antava komitea hyväksyi kyseisen asiakirjan 27.3.2007 kirjallisen menettelyn päätteeksi.

19 Komissio jätti 29.3.2007 neuvostolle lopullisia toimenpiteitä koskevan ehdotuksen, joka perustui 23.3.2007 tarkistettuun, yleistä lopullista ilmoittamista koskevaan asiakirjaan.

20 Nyt valittajana olevalle yhtiölle asetettiin määräajaksi 29.3.2007 huomautusten esittämiselle 23.3.2007 tarkistetuista, lopullista ilmoittamista koskevista asiakirjoista. Komissio jatkoi yhtiön pyynnöstä 29.3.2007 päivätyllä kirjeellään tätä määräaikaa 2.4.2007 saakka.

21 Nyt valittajana oleva yhtiö esitti 2.4.2007 näitä asiakirjoja koskevat huomautuksensa. Se riitautti huomautuksissaan komission päätelmän, jonka mukaan se ei täyttänyt vaadittuja edellytyksiä markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämiseksi, ja vaati, ettei komissio hyväksy väliintulijoina olevien yhtiöiden väitteitä, joiden mukaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisessä virkkeessä kielletään komissiota muuttamasta alkuperäistä päätöstään olla myöntämättä tätä asemaa.

22 Komissio vahvisti 4.4.2007 päivätyssä kirjeessä antamassaan vastauksessa päätelmänsä, jonka mukaan markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämiselle asetetut edellytykset eivät täyttyneet. Komissio totesi lisäksi, että sen oikeuskäytännön mukaan, joka koskee tämän aseman myöntämistä koskevien pyyntöjen arviointia, vanhoja tosiseikkoja ei saada arvioida uudelleen.

23 Nyt valittajana oleva yhtiö pyysi 5.4.2007 päivätyllä kirjeellään komissiota ehdottamaan neuvostolle lopullisia toimenpiteitä 20.2.2007 päivätyn, yleistä lopullista ilmoittamista koskevan asiakirjan perusteella, koska markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskeva päätelmä perustui mainitun yhtiön mukaan oikeudelliseen virheeseen.

24 Neuvosto antoi 23.4.2007 riidanalaisen asetuksen. Asetuksella otettiin käyttöön 18,1 prosentin suuruinen lopullinen polkumyyntitulli nyt valittajana olevan yhtiön valmistamien silityslautojen tuonnille.

Asian käsittely ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

25 Nyt valittajana oleva yhtiö nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 12.6.2007 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, jossa se vaati riidanalaisen asetuksen kumoamista siltä osin kuin siinä otetaan käyttöön polkumyyntitulli sen

valmistamien silityslautojen tuonnille. Samana päivänä se teki hakemuksen asian ratkaisemiseksi nopeutetussa menettelyssä. Hakemus hyväksyttiin. Asian käsittelyyn ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa osallistuivat komissio, väliintulijana olevat yhtiöt ja Italian tasavalta tukeakseen neuvoston vaatimuksia.

26 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisella tuomiolla nyt valittajana olevan yhtiön kanteen, jossa se oli esittänyt kaksi kanneperustetta. Ensimmäinen koski perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan soveltamisessa tapahtunutta oikeudellista virhettä ja toinen puolustautumisoikeuksien loukkaamista ja perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdan rikkomista.

27 Ensimmäisen kanneperusteensa tueksi yhtiö oli esittänyt, että ainoa selitys, jolla komission on perustellut markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämistä koskevan kannan äkillistä muutosta, oli 4.4.2007 päivätyssä kirjeessä, jossa komissio oli sen mukaan esittänyt, että tällaisen aseman myöntämistä koskevan pyynnön tutkimista koskevan oikeuskäytännön mukaan vanhoja tosiseikkoja ei saada arvioida uudelleen. Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa, sellaisena kuin sitä on tulkittu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-138/02, Nanjing Metalink vastaan neuvosto, 14.11.2006 antamassa tuomiossa (Kok., s. II-4347), ei nyt valittajana olevan yhtiön mukaan kuitenkaan millään tavoin suljeta pois sitä mahdollisuutta, että komissio voi esillä olevan asian kaltaisessa tapauksessa muuttaa alkuperäistä kantaansa. Komission tulkinta etenkin tämän säännöksen viimeisestä virkkeestä on yhtiön mukaan lisäksi hyvän hallinnon periaatteen vastainen. Lopullisia toimenpiteitä koskeva ehdotus perustuu näin tämän säännöksen rikkomiseen, ja tämä virhe rasittaa myös riidanalaista asetusta.

28 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ensimmäistä kanneperustetta tutkiessaan pyrkinyt valituksenalaisen tuomionsa 42–50 kohdassa selvittämään, oliko komissio tarkistanut 20.2.2007 päivätyssä lopullista ilmoittamista koskevissa asiakirjoissa olevaa ehdotustaan siitä syystä, ettei se saanut arvioida uudelleen vanhoja tosiseikkoja. Mainittu tuomioistuin totesi tuomiossaan aluksi, että riidanalaisessa asetuksessa ja etenkin sen 12 ja 14 perustelukappaleessa se, ettei väliaikaisessa asetuksessa suoritettua markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevaa määrittämistä muutettu, ei perustunut perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisessä virkkeessä säädettyyn vanhojen tosiseikkojen uudelleenarviointia koskevaan kieltoon vaan siihen,

että yhtiön kirjanpito ei ollut IAS-standardien mukainen, sekä siihen, että sellaisia uusia seikkoja ei ollut, jotka olisivat voineet vaikuttaa tähän arviointiin.

29 Tämän jälkeen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomautti, ettei myöskään 23.3.2007 tarkistetuista, lopullista ilmoittamista koskevista asiakirjoista käynyt ilmi, että sitä, että komissio kieltäytyi ehdottamasta markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämistä nyt valittajana olevalle yhtiölle, oli perusteltu kiellolla arvioida uudelleen vanhoja tosiseikkoja.

30 Lopuksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että ainoa asiakirja, jossa komissio esittää, että markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman määrittämistä koskevan oikeuskäytännön mukaan vanhoja tosiseikkoja ei saada arvioida uudelleen, on komission 4.4.2007 päivätty kirje. Valituksenalaisen tuomionsa 49 kohdassa se katsoi kuitenkin, että kirjeestä käy kokonaisuutena ilmi, että komission huomautus, jonka mukaan vanhoja tosiseikkoja ei voida arvioida uudelleen, on luonteeltaan liitännäinen, koska komissio oli perustanut markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman ehdottamatta jättämisen arviointiin siitä, täyttikö nyt valittajana oleva yhtiö sovellettavat aineelliset edellytykset.

31 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi tällä perusteella valituksenalaisen tuomion 50 kohdassa, että nyt valittajana olevan yhtiön väite, jonka mukaan komissio nojautui asiassa kieltoon arvioida vanhoja tosiseikkoja uudelleen, ei perustu tosiseikkoihin. Se totesi, että ensimmäistä kanneperustetta ei tästä syystä voida hyväksyä ja että keskustelu perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisen virkkeen ja edellä mainitussa asiassa Nanjing Metalink vastaan neuvosto annetun tuomion 44 kohdan tulkinnasta on näin ollen merkityksetön.

32 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi lisäksi valituksenalaisen tuomion 54 kohdassa, että se, että riidanalaisen asetuksen perusteluissa ei selitetä, miltä osin 20.2.2007 päivätyssä yleistä lopullista ilmoittamista koskevassa asiakirjassa olevat päätelmät ovat perusteettomia, sekä se seikka – mikäli se todetaan –, että komissio ei ole antanut selitystä tästä, eivät sellaisenaan tee riidanalaisesta asetuksesta lainvastaista.

33 Puolustautumisoikeuksien loukkaamista ja perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdan rikkomista koskeva toinen kanneperuste hylättiin valituksenalaisen tuomion 63–76 kohdassa. Nyt valittajana oleva yhtiö väitti loukkaamisen johtuneen siitä, että komissio oli jättänyt neuvostolle 23.3.2007 tarkistettuun, lopullista ilmoittamista koskevaan asiakirjaan perustuvia lopullisia toimenpiteitä koskevan ehdotuksen vain kuusi päivää tämän asiakirjan toimittamisen jälkeen odottamatta perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdassa säädetyn kymmenen päivän pituisen määräajan päättymistä ja neljä päivää ennen määräpäivää, jonka komissio oli asettanut nyt valittajana olevalle yhtiölle huomautusten esittämistä varten.

34 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 63–70 kohdassa, että komissio oli näin toimiessaan todellakin rikkonut perusasetuksen 20 artiklan 5 kohtaa muun muassa siksi, että komissio ei voi jättää ehdotustaan neuvostolle ennen tässä säännöksessä tarkoitetun kymmenen päivän määräajan päättymistä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan tämä tulkinta on välttämätön perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdan sanamuodon ja sen perusteella, että 20 artiklan 4 ja 5 kohtaa on tulkittava johdonmukaisesti, sekä sen vuoksi, että komissio todella ottaisi huomioon asianomaisten osapuolten mahdolliset huomautukset. Tämän johdosta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomautti, että pelkästään se, että ehdotus lopullisiksi toimenpiteiksi on jo jätetty neuvostolle, voi sellaisenaan vaikuttaa kyseisistä huomautuksista tehtäviin päätelmiin.

35 Samassa yhteydessä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi lisäksi, että komissio oli velvollinen ilmoittamaan asianosaisille uudesta kannastaan, sellaisena kuin se esitettiin 23.3.2007 tarkistetuissa, lopullista ilmoittamista koskevissa asiakirjoissa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin lisäsi tähän, että koska perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdassa nimenomaisesti viitataan ”eri tosiasioihin ja huomioihin”, siinä ei omaksuta komission puoltamaa kantaa, jonka mukaan asianosaisille ei tarvitse ilmoittaa pelkästään tosiseikkojen arviointia koskevasta muutoksesta silloin, kun tosiseikat pysyvät muuttumattomina.

36 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi kuitenkin valituksenalaisen tuomion 71–76 kohdassa, että perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdan rikkominen ei vaikuttanut riidanalaisen asetuksen sisältöön eikä siten nyt valittajana olevan yhtiön puolustautumisoikeuksiin, minkä vuoksi se ei voi johtaa riidanalaisen asetuksen lainvastaisuuteen

ja sen kumoamiseen. Se muistutti näin siitä, että tällainen rikkominen johtaa riidanalaisen asetuksen kumoamiseen vain silloin, kun on mahdollista, että tämän sääntöjenvastaisuuden johdosta hallinnollisessa menettelyssä olisi voitu päätyä toisenlaiseen lopputulokseen, jolloin yhtiön puolustautumisoikeuksiin olisi tosiasiallisesti vaikutettu.

37 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman määrittämisen osalta asiakirja-aineistosta ei käynyt ilmi, että 23.3.2007 tarkistetut, lopullista ilmoittamista koskevat asiakirjat olisivat sisältäneet uusia tosiseikkoja, joista nyt valittajana oleva yhtiö ei vielä tiennyt. Se huomautti, että näillä asiakirjoilla komissio oli vain ilmoittanut tälle yhtiölle aikomuksestaan muuttaa aikaisempaa kantaansa ja pysyttää näin 15.9.2006 alun perin tekemänsä päätös, joka oli pantu täytäntöön väliaikaisella asetuksella. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan yhtiöllä oli jo ollut mahdollisuus lausua hallinnollisen menettelyn aikaisemmassa vaiheessa kannasta, joka esitettiin uudelleen näissä asiakirjoissa.

38 Nyt valittajana olevan yhtiön 2.7.2007 päivätyssä kirjeessä esittämät huomautukset, jotka koskivat perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisen virkkeen soveltamista sekä edellä mainitussa asiassa Nanjing Metalink vastaan neuvosto annettua tuomiota, eivät valituksenalaisen tuomion 75 kohdan mukaan kuitenkaan voineet vaikuttaa riidanalaisen asetuksen sisältöön, koska, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli ensimmäistä kanneperustetta tutkiessaan todennut, markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman epääminen perustui aineellisten edellytysten soveltamiseen.

Valitus

39 Valittajana oleva yhtiö vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan valituksenalaisen tuomion ja hyväksymään vaatimukset, jotka se oli esittänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, eli kumoamaan riidanalaisen asetuksen siltä osin kuin sitä sovelletaan valittajaan.

40 Neuvosto, väliintulijoina olevat yhtiöt ja Italian tasavalta vaativat valituksen hylkäämistä. Komissio vaatii yhteisöjen tuomioistuinta jättämään valituksen tutkimatta tai hylkäämään sen.

41 Valituksensa tueksi valittaja esittää kaksi valitusperustetta. Ensimmäinen niistä koskee perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan tulkintaa koskevan keskustelun merkityksen väärää arviointia, joka johtuu siitä, että asiakirja-aineisto on otettu huomioon ilmeisen vääristyneellä tavalla, ja toinen sitä, että tämän asetuksen 20 artiklan 5 kohdan rikkomisen vaikutuksesta on tehty väärä päätelmä.

Ensimmäinen valitusperuste

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

42 Valittaja väittää ensimmäisessä valitusperusteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole vastannut ensimmäiseen kanneperusteeseen vaan hylännyt sen sellaisen toteamuksen perusteella, joka on ilmeisellä tavalla ristiriidassa asiakirja-aineiston kanssa ja jonka mukaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ja edellä mainitussa asiassa Nanjing Metalink vastaan neuvosto annetun tuomion 44 kohdan tulkintaa koskevalla keskustelulla ei ollut merkitystä käsiteltävänä olevassa asiassa.

43 Valitusperusteen ensimmäinen osa koskee sitä, että valittaja katsoo ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehneen oikeudellisen virheen siltä osin kuin edellä mainitun toteamuksen paikkansapitämättömyys ilmenee asiakirja-aineistosta ja etenkin neuvoston ja Italian tasavallan kirjelmistä.

44 Valittaja esittää, että neuvosto on itse myöntänyt, että komissio on pysyttänyt ratkaisun, johon se oli alun perin päätynyt, nimenomaan siitä syystä, että se oli katsonut, ettei edellytyksiä, sellaisina kuin ne on edellä mainitussa asiassa Nanjing Metalink vastaan neuvosto annetussa tuomiossa muotoiltu, tämän ratkaisun muuttamiselle ollut. Italian tasavalta on myös todennut, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisen virkkeen tulkinnalla asiassa Nanjing Metalink vastaan neuvosto annetun tuomion mukaisesti on todellisuudessa ollut ratkaiseva osuus komission päättäessä ehdottaa lopullisia toimenpiteitä, jotka perustuvat sen alun perin omaksumaan kantaan. Tämän vuoksi ja koska 23.3.2007 tarkistetuissa, lopullista ilmoittamista koskevissa asiakirjoissa ei ollut uusia tosiseikkoja – minkä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on itse valituksenalaisen tuomion 72 kohdassa todennut –, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamus, jonka mukaan kysymys on merkitykseltään vain liitännäinen, on valittajan mukaan ilmeisen virheellinen.

45 Valitusperusteen toisessa osassa valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli väärässä kieltäytyessään lausumasta tästä kysymyksestä.

46 Neuvosto katsoo, että ensimmäisellä valitusperusteella ei sen valikoivuuden vuoksi voida asettaa kyseenalaiseksi sitä tosiseikkoja koskevaa arviointia, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt. Neuvoston mukaan valittaja ei ole tässä yhteydessä esittämissään riitautusperusteissa ottanut huomioon kaikkia oikeudenkäyntiaineistossa olevia asiakirjoja ja on muun muassa jättänyt viittaamatta kolmeen asiakirjaan, joihin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tukeutunut. Vastine, jonka neuvosto toimitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle, ei myöskään sisällä minkäänlaisia todisteita. Neuvosto kiistää lisäksi sen, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan tulkinnalla olisi ollut huomattava vaikutus esillä olevassa asiassa, koska mikä tahansa tulkinta olisi johtanut samaan tulokseen. Neuvoston mukaan sen perusteella, oliko tulkinnalla ollut huomattava vaikutus, ei kuitenkaan voida missään tapauksessa todeta, että komissio on hyväksynyt väitteen, jonka mukaan se ei olisi saanut muuttaa alkuperäistä päätöstään.

47 Komissio esittää epäilyksensä neuvoston ja Italian tasavallan esittämien huomautusten todistusvoimasta tässä yhteydessä, koska ne ovat asian kannalta ulkopuolisia kolmansia ja tästä syystä asemassa, joka ei anna mahdollisuutta arvostella syitä, jotka saivat

komission palaamaan alun perin omaksumaansa kantaan. Tällaisilla huomautuksilla ei ainakaan voida osoittaa sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut todisteet huomioon vääristyneellä tavalla. Komissio väittää, että päättäessään palata alkuperäiseen kantaansa se oli ottanut huomioon valittajan sille toimittaman uuden aineiston ja katsonut kaikkien vastaanottamiensa reaktioiden kokonaisuuden perusteella, että tästä aineistosta huolimatta markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa ei voitu myöntää valittajan kirjanpidossa olevien olennaisten puutteiden vuoksi. Lopullisia toimenpiteitä koskeva ehdotus perustui näin sille, että valittajan ei katsottu täyttävän sovellettavia aineellisia edellytyksiä, eikä sille, että tämän aseman myöntämättä jättämistä koskevan alkuperäisen päätöksen muuttaminen olisi kielletty. Komissio esittää, että se olisi muuttanut alkuperäistä päätöstään, jos se olisi voinut vakuuttua siitä, että valittaja oli esittänyt sellaisia uusia seikkoja, joiden perusteella tämä asema voidaan myöntää.

48 Italian tasavalta väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ollut oikeassa katsoessaan, ettei asiassa ollut sellaisia uusia tosiseikkoja tai asiakirjoja, joiden perusteella komissio olisi voinut muuttaa markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämistä koskevaa alkuperäistä päätöstään. Komissio on siis perustanut käsityksensä, joka sai sen vahvistamaan alkuperäisen päätöksensä, sille olennaisen tärkeälle seikalle, että todettuja vakavia sääntöjenvastaisuuksia ei voitu tehdä tyhjäksi uusilla todisteilla, eikä suinkaan sille, ettei se saisi muuttaa mielipidettään. Komission 4.4.2007 päivätyssä kirjeessä tehtiin laajalti selkoa niistä lukuisista syistä, jotka olivat saaneet sen vahvistamaan alkuperäisen päätöksensä. Se, että tässä tapauksessa edellytykset, joiden vallitessa komissio voi poikkeuksellisesti muuttaa markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämistä koskevaa kantaansa, eivät täyty, oli komission mukaan ollut vain yksi näistä syistä.

49 Väliintulijoina olevat yhtiöt esittävät, että ensimmäinen valitusperuste on ilmeisen perusteeton, koska valittaja ei ole osoittanut sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on antanut sille esitetyille todisteille ilmeisen väärän merkityksen. Ne esittävät muun muassa, että valittaja ei ole kyennyt esittämään näyttöä, jolla olisi voitu kumota se perusteellinen arvio, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt asian kannalta relevanteista asiakirjoista, mikä riittää ensimmäisen kanneperusteen hylkäämiseen. Neuvoston ja Italian tasavallan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle esittämistä kirjelmistä eikä valituksenalaisen tuomion 72 kohdasta, johon valittaja on viitannut, ei myöskään saada tukea päätelmille, joita valittaja on pyrkinyt niiden perusteella tekemään. Toissijaisesti väliintulijoina olevat yhtiöt esittävät, että edellä mainitussa asiassa Nanjing Metalink vastaan neuvosto annetun tuomion tulkinta, jota valittaja puoltaa, on virheellinen.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

50 Valittajan ensimmäinen valitusperuste, jolla se on pyrkinyt vetoamaan siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on erehtynyt katsoessaan, ettei sen tarvitse ratkaista perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisen virkkeen tulkintaan liittyvää kysymystä, perustuu väitteelle, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut asiakirja-aineiston huomioon vääristyneellä tavalla ja katsonut tästä syystä, että komissio ei ole käsiteltävänä olevassa tapauksessa perustanut ratkaisuaan kiellolle arvioida vanhoja tosiseikkoja uudelleen ja että näin ollen tätä koskeva keskustelu on merkityksetön.

51 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tässä käyttänyt ratkaisunsa perusteena riidanalaisen asetuksen 12, 13 ja 14 perustelukappaletta, 23.3.2007 tarkistettuja, lopullista ilmoittamista koskevia asiakirjoja sekä 4.4.2007 päivättyä komission kirjettä.

52 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin lausui valituksenalaisen tuomion 43–45 kohdassa riidanalaisen asetuksen ja 23.3.2007 tarkistettujen, lopullista ilmoittamista koskevien asiakirjojen osalta, ettei niistä käynyt ilmi, että se, että komissio kieltäytyi ehdottamasta markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa valittajalle, perustui kieltoon arvioida vanhoja tosiseikkoja uudelleen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi muun muassa, että nämä asiakirjat oikeuttivat aseman epäämiseen sillä perusteella, että valittajan kirjanpito ei ollut IAS-standardien mukainen, ja että asiakirjoissa tukeuduttiin näin ollen aineelliseen perusteeseen. Valittaja ei ole riitauttanut näitä toteamuksia.

53 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi 4.4.2007 päivätystä komission kirjeestä valituksenalaisen tuomion 46 ja 47 kohdassa, että siinä viitattiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytäntöön, jossa kielletään vanhojen tosiseikkojen uudelleenarviointi. Tuomion 48 kohdassa se totesi kuitenkin myös, että komissio on kirjeessään perustanut markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman tunnustamatta jättämisen yhtäältä sille, että valittajan kirjanpito ei ollut IAS-standardien

mukainen, ja toisaalta sille, että yhtiön kirjanpidossa ilmenneitä puutteita ei voitu arvioida uudelleen teräksen hintaa koskevien tietojen perusteella.

54 Valittaja ei kiistä näitä toteamuksia mutta on eri mieltä arvioinnista, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on niiden perusteella suorittanut valituksenalaisen tuomion 49 kohdassa ja jonka mukaan kirjeestä käy kokonaisuutena ilmi, että komission huomautus, jonka mukaan vanhoja tosiseikkoja ei voida arvioida uudelleen, on luonteeltaan liitännäinen, koska komissio oli perustanut markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämisen ehdottamatta jättämisen arvioinnille siitä, täyttikö valittaja sovellettavat aineelliset edellytykset.

55 Näin valittaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta korvaamaan omalla arvioinnillaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemän arvioinnin.

56 Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toimivaltainen yhtäältä määrittämään ratkaisun perustaksi asetettavan tosiseikaston, lukuun ottamatta sellaisia tapauksia, joissa määritetyn tosiseikaston paikkansapitämättömyys käy ilmi sille toimitetusta aineistosta, ja toisaalta arvioimaan tätä tosiseikastoa. Lukuun ottamatta sitä tapausta, että tuomioistuimelle esitetty selvitys on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tosiseikaston arviointi ei näin ollen ole sellainen oikeuskysymys, että se sinänsä kuuluisi yhteisöjen tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin (ks. asia C-390/95 P, Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomio 11.2.1999, Kok., s. I-769, 29 kohta; asia C-237/98 P, Dorsch Consult v. neuvosto ja komissio, tuomio 15.6.2000, Kok., s. I-4549, 35 kohta ja asia C-425/07 P, AEPI v. komissio, tuomio 23.4.2009, Kok., s. I-3205, 44 kohta).

57 Valittajan väitteeseen siitä, että 4.4.2007 päivätty komission kirje on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, voidaan todeta, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta voida moittia siitä, että se olisi antanut sen sisällölle ilmeisen väärän merkityksen. Kuten

julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 77 ja 78 kohdassa todennut, vaikka kirjettä voitaisiin tulkita valittajan esittämällä tavalla, on kuitenkin huomattava, että tämä tulkinta ei ole ainoa päätelmä, joka voidaan tehdä kirjeen sanamuodon perusteella.

58 Yhteisöjen tuomioistuin ei myöskään voi asettua valittajan puoltamalle kannalle, jonka mukaan ainoa mahdollinen selitys sille, että komissio muutti kantaansa, on se, että komissio on antanut väliintulijoina olevien yhtiöiden ja tiettyjen polkumyyntikomiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden, jotka olivat esittäneet, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeinen virke ei anna komissiolle mahdollisuutta muuttaa alun perin tekemäänsä päätöstä olla myöntämättä valittajalle markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa, lausumien vakuuttaa itsensä.

59 Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 14 kohdassa, väliintulijoina olevat yhtiöt ovat käyttäneet 20.2.2007 päivättyä, yleistä lopullista ilmoittamista koskevaa asiakirjaa koskevien huomautuksensa perustana ennen muuta argumenttia, jonka mukaan valittaja ei täytä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettua aineellista edellytystä.

60 Tämän kirjeen mukaan väliintulijoina olevat yhtiöt ovat vedonneet muun muassa siihen, että tätä edellytystä on tulkittava tiukasti ja että sen arvioinnissa merkitystä ei ole sillä, ovatko valittajan kirjanpidossa olevat puutteet – joita valittaja ei ole niiden mukaan kiistänyt ja jotka ovat monella tavalla IAS-standardien vastaisia – todellisuudessa vaikuttaneet kirjanpidon osoittamaan tulokseen. Lisäksi ne ovat esittäneet, että tätä koskevat valittajan selitykset eivät pidä paikkaansa ja että komissio ei ole esittänyt selitystä sille, minkä vuoksi se on hyväksynyt ne. Lopuksi nämä yhtiöt ovat esittäneet, että teräksen tuontihintoja Kiinassa ei voida pitää merkityksellisinä selvitettäessä sitä, onko valittajan kirjanpito IAS-standardien mukainen, ja että tästä huolimatta on muistettava, että valittaja käytti pääasiallisesti ja yksinomaan kotimaista terästä.

61 Komissio on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle esittämässään väliintulokirjelmässä selittänyt jatkaneensa pohdintaansa väliintulijoina olevien yhtiöiden huomautusten ja niiden epäröintien johdosta, jotka tietyt jäsenvaltiot olivat tuoneet esiin siihen nähden, olisiko valittajalle pitänyt myöntää markkinataloudessa toimivan yrityksen asema niiden lukujen perusteella, jotka se oli toimittanut Kiinaan tuodun teräksen hinnoista. Se väittää tulleensa näiden reaktioiden valossa siihen lopputulokseen, että valittajan kirjanpidossa todettujen puutteiden vuoksi se ei voinut näiden lukujen perusteella katsoa, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettu edellytys täyttyi, joten valittajalta oli välttämättä evättävä kyseinen asema. Komissio on tässä yhteydessä painottanut myös sitä, ettei se katsonut olleensa millään tavoin velvollinen ehdottamaan neuvostolle toimenpiteitä, joiden se tiesi olevan virheellisiä, ja sitä, ettei edellä mainitussa asiassa Nanjing Metalink vastaan neuvosto annettua tuomiota voitu sen mukaan ymmärtää siten, että siinä asetettaisiin tällainen rajoitus.

62 Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi oikeudenkäynnin asiakirja-aineiston perusteella todeta – toisin kuin valittaja on esittänyt – että se, että 20.2.2007 päivätyissä, lopullista ilmoittamista koskevissa asiakirjoissa ollut komission kanta oli muuttunut 23.3.2007 tarkistetuissa, lopullista ilmoittamista koskevissa asiakirjoissa, ei perustunut kieltoon muuttaa alkuperäistä päätöstä evätä valittajalta tämä asema vaan huomioihin, jotka liittyvät perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen alakohdan toisen luetelmakohdan tulkintaan.

63 Tätä toteamusta ei voida kumota myöskään sillä valittajan väitteellä, jonka mukaan huomautukset, jotka neuvosto ja Italian hallitus olivat esittäneet ensimmäisessä oikeusasteessa, osoittavat, että tämän kannan muutoksen perusteena oli kielto muuttaa alkuperäistä päätöstä. Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 79 ja 80 kohdassa todennut, vaikka oletettaisiin, että näitä huomautuksia voitaisiin pitää näyttönä, muu aineisto ja etenkin komission ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämä väliintulokirjelmä osoittavat päinvastaista kuin se, mitä valittajan mukaan näissä huomautuksissa on todettu. Koska neuvoston ja Italian tasavallan huomautuksilla ei ole ehdotonta todistusvoimaa ja koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on arvioitava kokonaisvaltaisesti asian koko aineisto, ensimmäisen oikeusasteen tuomiois-

tuimen ei voida väittää ottaneen sitä huomioon vääristyneellä tavalla, kun se on hyväksynyt selityksen, jonka komissio on itse antanut kannan muutokselleen, sen selityksen sijasta, jonka sellaisten osapuolten on väitetty antaneen, jotka ovat ulkopuolisia tahoja komission sisäisen päätöksentekomenettelyn kannalta.

64 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ei näin ollen voida väittää ottaneen asiakirja-aineistoa huomioon vääristyneellä tavalla, kun se on todennut, että valittajan väite, jonka mukaan komissio on esillä olevassa asiassa perustanut ratkaisunsa kiellolle arvioida uudelleen vanhoja tosiseikkoja, ei perustu tosiseikkoihin.

65 Edellä esitetystä seuraa, että ensimmäinen valitusperuste on hylättävä.

Toinen valitusperuste

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

66 Valittaja esittää toisessa valitusperusteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ollut väärässä katsoessaan, että valittajan puolustautumisoikeuksien loukkaus, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli todennut, ei voinut johtaa riidanalaisen asetuksen kumoamiseen siitä syystä, ettei hallinnollisessa menettelyssä olisi kuitenkaan missään tapauksessa voitu päätyä toisenlaiseen lopputulokseen. Valittaja katsoo, että koska perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan tulkintaa koskevaa kysymystä ei suinkaan voida pitää liitännäisenä vaan perustavanlaatuisena,

puolustautumisoikeuksien loukkaamisella valittajalta on viety mahdollisuus osoittaa komissiolle se, että komission tulkinta oli väärä ja että komissio sai täysin perustellusti ehdottaa neuvostolle lopullisia toimenpiteitä, jotka perustuvat 20.2.2007 päivättyyn, yleistä lopullista ilmoittamista koskevaan asiakirjaan. Tällä on loukattu konkreettisesti valittajan asemaa, koska siltä on viety mahdollisuus siihen, että hallinnollisessa menettelyssä päädyttäisiin täysin toisenlaiseen lopputulokseen.

67 Neuvosto hyväksyy komission, väliintulijoina olevien yhtiöiden ja Italian tasavallan tukemana ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätelmän, jonka mukaan perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdan rikkomisen ei pitäisi johtaa riidanalaisen asetuksen kumoamiseen, koska käsiteltävänä olevassa tapauksessa valittajan puolustautumisoikeuksia ei ole loukattu.

68 Näiden osapuolten mukaan toinen valitusperuste rakentuu virheellisille olettamuksille, kuten sille, että valittaja olisi voinut esittää uusia argumentteja, jotka olisivat voineet saada komission muuttamaan mieltään, sille, että komission päätös palata alun perin omaksumaansa kantaan perustui kieltoon muuttaa sitä, ja sille, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut valittajan puolustautumisoikeuksia loukatun. Komissio katsoo tämän perusteella, että toinen valitusperuste on joko jätettävä tutkimatta tai että se on tehoton. Väliintulijoina olevat yhtiöt väittävät, että valitusperusteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttuminen on ilmeistä tai että valitusperuste on ilmeisen perusteeton, ja lisäksi, ettei valittaja ole yksilöinyt sitä ratkaisua, jonka se haluaa riitauttaa valituksenalaisessa tuomiossa, eikä osoita selvästi oikeudellista virhettä, josta se moittii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta.

69 Neuvosto ja komissio – sekä toissijaisesti myös väliintulijoina olevat yhtiöt – kiistävät kuitenkin tulkinnan, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on omaksunut perusasetuksen 20 artiklan 4 ja 5 kohdasta ja jonka mukaan tässä säännöksessä edellytetään aina kymmenen päivän määräaikaa huomautusten esittämiselle silloin, kun komissio perustaa päätöksensä tosiseikkoihin ja huomioihin, jotka eroavat lopullisessa ilmoituksessa mainituista. Niiden mukaan tätä tulkintaa ei voida johtaa perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdasta, se on suhteeton ja aiheuttaa komissiolle huomattavia käytännön hankaluuksia asetuksessa säädettyihin muodollisiin määräaikoihin nähden.

70 Komissio väittää muun muassa, että 23.3.2007 tarkistettuja, lopullista ilmoittamista koskevia asiakirjoja on pidettävä asiallisesti perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuna ilmoittamisena eikä sen 5 kohdassa tarkoitettuna lopullisena ilmoituksena, mistä seuraa, että 20 artiklassa säädettyä määräaikaa ei voida soveltaa.

71 Neuvosto väittää lisäksi, että yleistä puolustautumisoikeutta sovelletaan edelleen siitä riippumatta, miten perusasetuksen 20 artiklan 5 kohtaa on tulkittava, ja että tämän oikeuden edellyttämä määräaika riippuu asiassa vallitsevista olosuhteista. Kymmenen päivän määräaika, joka lasketaan alkavaksi siitä, kun komission on antanut tiedoksi tosiseikat ja huomiot, jotka eroavat lopullisessa ilmoituksessa mainituista, ei ole sen mukaan aina välttämätön puolustautumisoikeuksien turvaamisen kannalta.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

72 Toisella valitusperusteella riitautetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 76 kohdassa tekemä päätelmä, jonka mukaan perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdan rikkominen ei vaikuttanut riidanalaisen asetuksen sisältöön eikä siten valittajan puolustautumisoikeuksiin.

73 Todettakoon aluksi, että toisin kuin neuvosto ja komissio ovat esittäneet, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole tehnyt oikeudellista virhettä katsomalla valituksenalaisen tuomion 70 kohdassa, että komissio oli todellakin rikkonut perusasetuksen 20 artiklan 5 kohtaa tekemällä neuvostolle lopullisia toimenpiteitä koskevan ehdotuksensa vain kuusi päivää sen jälkeen kun se oli toimittanut valittajalle 23.3.2007 tarkistetut, lopullista ilmoittamista koskevat asiakirjat eli ennen tässä säännöksessä säädetyn kymmenen päivän määräajan päättymistä.

74 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellusti katsonut, että komissiolla oli tässä tapauksessa velvollisuus ilmoittaa valittajalle uudesta kannastaan, sellaisena kuin se on esitetty 23.3.2007 tarkistetuissa, lopullista ilmoittamista koskevissa asiakirjoissa, ja että sen piti näitä asiakirjoja toimittaessaan noudattaa perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdassa säädettyä määräaikaa.

75 Tähän on ensin todettava, että toisin kuin komissio ja neuvosto ovat pyrkineet esillä olevassa asiassa esittämään, kyseessä ei ole sen selvittäminen, onko kaikenlainen vähäinenkin lopullisen ilmoituksen muutos katsottava tässä säännöksessä tarkoitetuksi ilmoittamiseksi, joka edellyttää siinä säädetyn määräajan noudattamista.

76 Tässä riittää, kun todetaan, ettei kyseessä ole nyt tällainen vähäinen muutos vaan komission perustavanlaatuisen kannan muutos, joka on tapahtunut 20.2.2007 päivättyjen lopullista ilmoittamista koskevien asiakirjojen ja 23.3.2007 päivättyjen asiakirjojen toimittamisen välillä ja josta on aiheutunut huomattavia seurauksia valittajalle, muun muassa ehdotus 18,1 prosentin suuruisen polkumyyntitullin määräämiseksi sen 0 prosentin suuruisen tullin sijasta, jota oli ehdotettu ensimmäisessä lopullisessa ilmoituksessa.

77 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tämän jälkeen perustellusti todennut, että koska perusasetuksen 20 artiklan 5 kohtaa sovelletaan, komissio ei voi toimittaa neuvostolle lopullista ehdotustaan ennen tässä säännöksessä säädetyn määräajan päättymistä.

78 Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut, tämä tulkinta on sen systematiikan mukainen, johon kyseinen säännös liittyy, minkä lisäksi se on välttämätön myös siksi, että kyettäisiin takaamaan se, että niiden osapuolten, joita asia koskee, mahdollisesti esittämät huomautukset otetaan huomioon tosiasiallisesti ja puolueettomasti. Pelkästään se, että ehdotus lopullisiksi toimenpiteiksi on jo jätetty neuvostolle, voi sellaisenaan vaikuttaa kyseisistä huomautuksista tehtäviin päätelmiin.

79 Todettakoon vielä, että hankaluudet, joita toimielimille saattaa aiheutua perusasetuksessa säädettyjen määräaikojen noudattamisesta, eivät voi johtaa siihen, että kyseessä olevien yritysten puolustautumisoikeuksien suojaamiseksi perusasetuksessa säädettyjä määräaikoja ei noudateta. Toimielinten, etenkin komission, on nimenomaan otettava huomioon vaatimukset, joita perusasetuksella säädetyistä määräajoista aiheutuu, näiden yritysten puolustautumisoikeuksia samalla kunnioittaen.

80 Lisäksi voidaan huomauttaa, että komissio on nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa itse asettanut valittajalle 10 päivän määräajan, jota komissio ei itse voi olla noudattamatta syyllistymättä samalla hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen.

81 Valittajan toisen valitusperusteensa tueksi esittämistä argumenteista voidaan todeta heti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 71 kohdassa todennut aivan oikein, että perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdassa säädetyn kymmenen päivän määräajan noudattamatta jättäminen voi johtaa riidanalaisen asetuksen kumoamiseen vain silloin, kun on mahdollista, että tämän sääntöjenvastaisuuden johdosta hallinnollisessa menettelyssä olisi voitu päätyä toisenlaiseen lopputulokseen, jolloin yhtiön puolustautumisoikeuksiin olisi tosiasiallisesti vaikutettu (ks. vastaavasti asia 30/78, Distillers Company v. komissio, tuomio 10.7.1980, Kok., s. 2229, 26 kohta; asia C-142/87, Belgia v. komissio, nk. Tubemeuse -tapaus, tuomio 21.3.1990, Kok., s., I-959, Kok. Ep. X, s. 387, 48 kohta ja asia C-194/99 P, Thyssen Stahl v. komissio, tuomio 2.10.2003, Kok., s. I-10821, 31 kohta).

82 Koska valittaja väittää kuitenkin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen tätä oikeuskäytäntöä soveltaessaan, on tutkittava, voiko se valituksenalaisen tuomion 72–75 kohtaan otettujen perustelujen perusteella katsoa, ettei valittajan puolustautumisoikeuksia ole esillä olevassa asiassa loukattu.

83 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen missä tahansa menettelyssä, jota käydään tiettyä henkilöä vastaan ja joka voi päättyä tälle vastaiseen päätökseen, on yhteisön oikeuden perustavanlaatuinen periaate, jota on

noudatettava, vaikka tästä menettelystä ei olisi annettu mitään määräyksiä. Tämä periaate edellyttää, että henkilöt, joille päätös on osoitettu ja joiden etuihin se merkittävästi vaikuttaa, annetaan tilaisuus ilmaista asianmukaisesti kantansa (ks. mm. asia C-32/95 P, komissio v. Lisrestal ym., tuomio 24.10.1996, Kok., s. I-5373, 21 kohta; asia C-462/98 P, Mediocurso v. komissio, tuomio 21.9.2000, Kok., s. I-7183, 36 kohta ja asia C-287/02, Espanja v. komissio, tuomio 9.6.2005, Kok., s. I-5093, 37 kohta).

84 Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut, valittaja on 2.4.2007 päivätyssä kirjeessään, jossa se esitti huomautuksensa 23.3.2007 tarkistetuista, lopullista ilmoittamista koskevista asiakirjoista, tuonut esiin näkemyksensä siitä, täyttikö se perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetun aineellisen edellytyksen, ja siitä, oliko komissio 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisen virkkeen perusteella lain nojalla sidottu alkuperäiseen päätökseensä olla myöntämättä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa.

85 Asiassa on selvää, että siitä huolimatta, että kirje toimitettiin komissiolle perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdassa säädetyssä määräajassa, komissio ei tämän määräajan noudattamatta jättämisen vuoksi ollut tietoinen kirjeen sisällöstä hetkellä, jolloin se jätti neuvostolle lopullisia toimenpiteitä koskevan ehdotuksensa.

86 Ensinnäkin tässä kirjeessä esitetyistä, perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettua aineellista edellytystä koskevista lausumista ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 72–74 kohdassa, että nämä lausumat eivät voi vaikuttaa asetuksen sisältöön kolmesta eri syystä.

87 Oikeudenkäyntiaineistosta ei käy ilmi, että 23.3.2007 tarkistetuissa, lopullista ilmoittamista koskevissa asiakirjoissa olisi tuotu esiin sellaisia uusia tosiseikkoja, joita ei vielä ollut saatettu valittajan tietoon. Lisäksi valittajalla oli mainittujen kohtien mukaan ollut eräässä hallinnollisen menettelyn aikaisemmassa vaiheessa mahdollisuus tuoda esiin näkemyksensä kannasta, joka esitettiin uudelleen näissä asiakirjoissa. Lopuksi näiden perustelujen mukaan 2.4.2007 päivätystä kirjeestä ei käy ilmi, että valittaja olisi esittänyt uusia argumentteja vastauksessaan komission kannanmuodostukseen.

88 On kuitenkin todettava, että nämä syyt eivät sellaisenaan riitä sulkemaan pois sitä mahdollisuutta, että hallinnollisessa menettelyssä olisi voitu päätyä erilaiseen tulokseen, jos komissio olisi saanut tiedon 2.4.2007 päivätyn kirjeen sisällöstä ennen kuin se jätti neuvostolle lopullisia toimenpiteitä koskevan ehdotuksensa.

89 Tässä on huomattava, kuten edellä 61 kohdassa on todettu, että komissio on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle esittämässään väliintulokirjelmässä itse selittänyt tarkistaneensa päätöstään myöntää valittajalle markkinataloudessa toimivan yrityksen asema, jonka myöntämistä oli ehdotettu 20.2.2007 päivätyissä lopullista ilmoittamista koskevissa asiakirjoissa, vasta väliintulijoina olevien yhtiöiden ja tiettyjen jäsenvaltioiden huomautusten johdosta.

90 Asiassa on siis selvää, että komissio on tarkistanut päätöstään niiden lausumien valossa, jotka väliintulijoina olevat yhtiöt ja tietyt jäsenvaltiot olivat esittäneet sille, eikä syistä, joiden vuoksi se oli jo alun perin päättänyt olla myöntämättä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa valittajalle. Selvää on myös se, että näillä lausumilla pyrittiin muun muassa osoittamaan se, että valittajan esittämien huomautusten ja toimittamien asiakirjojen ei olisi pitänyt saada komissiota muuttamaan alkuperäistä päätöstään olla myöntämättä tätä asemaa.

91 Näin ollen valituksenalaisen tuomion 72–74 kohtaan otettujen perustelujen perusteella ei voida väittää, ettei valittajan puolustautumisoikeuksia olisi konkreettisesti loukattu sillä, että sille ei ollut annettu tilaisuutta ilmaista tehokkaasti kantaansa näillä lausumilla esiin tuotuihin kysymyksiin, etenkään siihen, voitiinko sille myöntää – tietyistä valittajan kirjanpidossa olevista puutteista huolimatta – markkinataloudessa toimivan yrityksen asema niiden Kiinaan tuodun teräksen hintoja koskevien lukujen perusteella, jotka se oli toimittanut hallinnollisessa menettelyssä.

92 Hallinnollisen menettelyn kulun ja sen perusteella, että komissio oli jo kaksi kertaa muuttanut kantaansa asianomaisten osapuolten esittämien huomautusten vuoksi, ei voida sulkea pois sitä mahdollisuutta, että komissio olisi muuttanut kantaansa vielä kerran niiden lausumien vuoksi, jotka valittaja oli esittänyt 2.4.2007 päivätyssä kirjeessään. Nämä lausumat koskivat valituksenalaisen tuomion 74 kohdassa tehtyjen toteamusten mukaan merkitystä, joka oli annettava todetuille kirjanpidon puutteille sekä sille, mitä päätelmiä teräksen tuontihintoja koskevien tietojen perusteella oli tehtävä.

93 Tässä on painotettava sitä, että puolustautumisoikeuksien kunnioittamisella on ensiarvoisen tärkeä merkitys esillä olevassa asiassa kyseessä olevan kaltaisissa menettelyissä (ks. vastaavasti asia C-49/88, Al-Jubail Fertilizer v. neuvosto, tuomio 27.6.1991, Kok., s. I-3187, 15–17 kohta ja analogian perusteella C-113/04 P, Technische Unie v. komissio, tuomio 21.9.2006, Kok., s. I-8831, 55 kohta).

94 Lisäksi on muistettava, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan valittajaa ei voida vaatia osoittamaan sitä, että komission päätös olisi ollut sisällöltään toisenlainen, vaan ainoastaan se, että tämä mahdollisuus ei ole täysin poissuljettu siitä syystä, että valittaja olisi kyennyt varmistamaan puolustuksensa paremmin ilman tätä menettelyllistä sääntöjenvastaisuutta (ks. em. asia Thyssen Stahl vastaan komissio, tuomion 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

95 Toiseksi todettakoon niiden valittajan tässä samassa 2.4.2007 päivätyssä kirjeessä esittämien huomautusten osalta, jotka koskevat sitä, oliko komissio perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisen virkkeen perusteella lain nojalla sidottu alun perin tekemäänsä päätökseen olla myöntämättä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 75 kohdassa, etteivät ne vaikuta riidanalaisen asetuksen sisältöön, koska markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman epääminen perustui aineellisen edellytyksen soveltamiseen.

96 Vain sillä, että komissio on tehnyt ratkaisunsa perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa olevan aineellisen edellytyksen perusteella evätäkseen markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman 23.3.2007 tarkistetuissa, lopullista ilmoittamista koskevissa asiakirjoissa, ei voida sulkea pois sitä mahdollisuutta, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisen virkkeen tulkintaa koskevat väitteet, joihin valittaja oli vedonnut ensimmäisen kerran edellä mainitussa kirjeessään, olisivat voineet vaikuttaa lopullisia toimenpiteitä koskevan ehdotuksen sisältöön.

97 Koska – kuten edellä 92 kohdassa on todettu – ei voida sulkea pois sitä mahdollisuutta, että komissio olisi muuttanut kantaansa vielä kerran niiden aineellista edellytystä koskevien lausumien vuoksi, jotka valittaja oli esittänyt 2.4.2007 päivätyssä kirjeessään, sillä, voiko komissio vielä muuttaa alkuperäistä hylkäävää päätöstään perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisen virkkeen sanamuodosta huolimatta, oli erityisen tärkeä merkitys.

98 Vaikka komissio olikin lopulta vakuuttunut siitä, että valittaja täytti tämän aineellisen edellytyksen, se olisi siis voinut ehdottaa markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämistä sille vain siinä tapauksessa, että se olisi ollut ehdottoman varma siitä, – toisin kuin tietyt jäsenvaltiot ja väliintulijoina olevat yhtiöt ovat esittäneet – ettei se ollut lain nojalla sidottu alkuperäiseen päätökseensä olla myöntämättä tätä asemaa.

99 Siitä huolimatta, mitä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 75 kohdassa, tämän kysymyksen merkitystä ei voida tehdä tyhjäksi sen saman tuomion 48 ja 49 kohdassa tekemällä toteamuksella, jonka mukaan 4.4.2007 päivätyssä kirjeessä oleva komission huomautus, joka sisälsi väitteen siitä, ettei se voinut muuttaa alkuperäistä päätöstään olla myöntämättä valittajalle markkinataloudessa toimivan yrityksen asema, on luonteeltaan vain liitännäinen.

100 Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 50 kohdassa voinut todeta, tällä toteamuksella voitiin kyllä torjua virheellisenä ensimmäinen kanneperuste, joka perustui olettamukseen siitä, että komissio oli palannut alkuperäiseen päätökseensä olla myöntämättä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa sillä perusteella, ettei se saanut muuttaa tätä päätöstään.

101 Tämä toteamus ei sitä vastoin riitä osoittamaan toisen valitusperusteen tutkinnassa, että perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdan rikkominen ei ole vaikuttanut valittajan puolustautumisoikeuksiin.

102 Kuten edellä 78 kohdassa on todettu, se, että komissio oli jättänyt neuvostolle lopullisia toimenpiteitä koskevan ehdotuksensa ennen kuin se oli saanut valittajan 2.4.2007 päivätyssä kirjeessä esittämät huomautukset, voi vaikuttaa päätelmiin, jotka sillä olisi vielä ollut mahdollisuus tehdä näiden huomautusten perusteella. Jos komissio olisi saanut tiedon huomautuksista ennen kuin se teki lopullisia toimenpiteitä koskevan ehdotuksensa, sillä olisi ollut suurempi liikkumavara näiden toimenpiteiden arvioinnissa ja se olisi voinut tulla toiseen lopputulokseen muun muassa sen osalta, oliko sillä lupa muuttaa alkuperäistä päätöstään olla myöntämättä valittajalle markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa vai ei.

103 Näin ollen on todettava, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voinut tyytyä valituksenalaisen tuomion 75 kohdassa tekemänsä toteamuksen tavoin viittaamaan tuomionsa 48 ja 49 kohtaan ja näin 4.4.2007 päivätyn komission kirjeen sisältöön.

Koska kirje oli laadittu vasta sen jälkeen, kun komissio oli jo tehnyt neuvostolle lopullisia toimenpiteitä koskevan ehdotuksensa ja kun se oli rikkonut perusasetuksen 20 artiklan 5 kohtaa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt tutkia, olisiko tämä ehdotus ja tämä kirje voineet olla sisällöltään erilaisia, ellei kyseistä säännöstä olisi rikottu.

104 Edellä esitetystä seuraa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole voinut valituksenalaisen tuomion 72–75 kohdan perusteella sulkea pois sitä, että se, että komissio oli rikkonut perusasetuksen 20 artiklan 5 kohtaa, voi vaikuttaa riidanalaisen asetuksen sisältöön ja valittajan puolustautumisoikeuksiin. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näin tehnyt oikeudellisen virheen, minkä johdosta toinen valitusperuste on hyväksyttävä.

105 Valituksenalainen tuomio on näin ollen hylättävä siltä osin, kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on siinä todennut, ettei perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdan rikkominen vaikuta valittajan puolustautumisoikeuksiin.

Kanne ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa

106 Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen kohdan toisen virkkeen mukaan silloin, kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätös kumotaan, yhteisöjen tuomioistuin voi itse ratkaista asian lopullisesti, jos asia on ratkaisukelpoinen. Näin on nyt esillä olevassa asiassa.

107 Kuten edellä 81 kohdassa on todettu, perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdassa säädetyn kymmenen päivän määräajan noudattamatta jättäminen voi johtaa riidanalaisen asetuksen kumoamiseen vain silloin, kun on mahdollista, että tämän sääntöjenvastaisuuden johdosta hallinnollisessa menettelyssä olisi voitu päätyä toisenlaiseen lopputulokseen, jolloin valittajan puolustautumisoikeuksiin olisi tosiasiallisesti vaikutettu.

108 On siis tutkittava, voidaanko esillä olevassa asiassa sulkea pois tämä mahdollisuus.

109 Tilanne olisi tämä, jos siinäkin tapauksessa, että komissio olisi ollut 2.4.2007 päivätyn kirjeen perusteella vakuuttunut siitä, että valittaja täytti perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetun aineellisen edellytyksen, se ei perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisen virkkeen nojalla olisi saanut muuttaa alkuperäistä päätöstään olla myöntämättä valittajalle markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa.

110 Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan kahdessa viimeisessä virkkeessä säädetään, että sen määrittäminen, täyttääkö tuottaja tässä säännöksessä vahvistetut aineelliset edellytykset, on suoritettava kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen aloittamisesta ja että tämä määrittäminen pysyy voimassa koko tutkimuksen ajan.

111 Laillisuusperiaatteen ja hyvän hallinnon periaatteen valossa tätä säännöstä ei voida tulkita tavalla, joka velvoittaisi komission ehdottamaan neuvostolle lopullisia toimenpiteitä, joilla pysytettäisiin kyseessä olevan yrityksen vahingoksi virhe, johon on syyllistytty näitä aineellisia edellytyksiä alun perin arvioitaessa.

112 Siinä tapauksessa, että komissio huomaa tutkinnan aikana, että toisin kuin se on alun perin arvioinut, yritys täyttääkin perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisessä alakohdassa vahvistetut edellytykset, sen olisi näin tehtävä tästä asianmukaiset päätelmät varmistaen samalla, että perusasetuksessa säädettyjä menettelyllisiä takeita noudatetaan.

113 Tästä seuraa, että komissio olisi vielä 2.4.2007 päivätyn valittajan kirjeen jälkeen voinut muuttaa kantaansa.

114 Koska ei siis voida sulkea pois sitä, että komissio olisi ehdottanut neuvostolle valittajan kannalta edullisempia lopullisia toimenpiteitä, jos se olisi saanut tiedon kyseisen kirjeen sisällöstä, ja että neuvosto olisi tässä tapauksessa noudattanut sen ehdotusta, on todettava, että valittajan puolustautumisoikeuksiin on vaikutettu tosiasiallisesti sillä, ettei perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua kymmenen päivän määräaikaa ole noudatettu, minkä vuoksi komissio ei ole saanut riittävän ajoissa tietoja kirjeen sisällöstä.

115 Riidanalainen asetus on näin ollen kumottava siltä osin, kuin sillä otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli valittajan valmistamien silityslautojen tuonnissa.

Oikeudenkäyntikulut

116 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 122 artiklan mukaan silloin, kun valitus on perusteltu ja yhteisöjen tuomioistuin ratkaisee itse riidan lopullisesti, se päättää oikeudenkäyntikuluista.

117 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota sovelletaan sen 118 artiklan nojalla valituksen käsittelyyn, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska valittaja on vaatinut neuvoston velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska neuvosto on hävinnyt asian, neuvosto on velvoitettava korvaamaan kummassakin oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

118 Työjärjestyksen 69 artiklan, jota sovelletaan sen 118 artiklan nojalla valituksen käsittelyyn, 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määrätään, että jäsenvaltiot ja toimielimet, jotka ovat olleet asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Tämän määräyksen mukaisesti Italian tasavalta ja komissio on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan. Tämän kohdan kolmannen alakohdan nojalla yhteisöjen tuomioistuin voi päättää, että muun väliintulijan kuin jäsenvaltion tai toimielimen on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan. Tämän määräyksen mukaisesti on päätettävä, että väliintulijoina olevat yhtiöt vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-206/07, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware vastaan neuvosto, 29.1.2008 antama tuomio kumotaan siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, että polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 20 artiklan 5 kohdan rikkominen ei ole vaikuttanut Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd:n puolustautumisoikeuksiin.

2) Lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Ukrainasta peräisin olevien silityslautojen tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 23.4.2007 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 452/2007 kumotaan siltä osin kuin sillä otetaan käyttöön polkumyyntitulli Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd:n valmistamien silityslautojen tuonnissa.

3) Euroopan unionin neuvosto velvoitetaan korvaamaan kummassakin oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

4) Euroopan yhteisöjen komissio, Vale Mill (Rochdale) Ltd, Pirola SpA, Colombo New Scal SpA ja Italian tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Allekirjoitukset